

Maa- ja metsätalousministeriö

Oikeusministeriön lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi eläinten hyvinvoinnista annetun lain muuttamisesta ja eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 12 §:n muuttamisesta

Yleisiä huomioita HE luonnoksesta

Maa- ja metsätalousministeriö on pyytänyt oikeusministeriöltä lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi eläinten hyvinvoinnista annetun lain muuttamisesta ja eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 12 §:n muuttamisesta.

Esityksen mukaan eläinten hyvinvoinnista annettuun lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös valtion vahingonkorvausvastuusta sekä säännös, jonka mukaan kunta määrää ja perii maksuja kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavan viranhaltijan Euroopan unionin lainsäädännön ja eläinten hyvinvoinnista annetun lain noudattamisen valvonnasta ja muista suoritteista. Lakiin ehdotetaan myös täsmennettävän kunnaneläinlääkäriin suoritteista perittävien maksujen asetuksenantovaltuutta. Lakiin ehdotetaan lisäksi tehtäväksi teknisluontoisia tarkennuksia.

Esityksessä ehdotetaan myös muutettavaksi eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 12 §:ää siten, että siinä huomioidaan eläinten hyvinvoinnista annetun lain hyväksymisen jälkeen Euroopan unionin lainsäädäntöön ehdotettujen muutosten aikataulut. Lain 12 §:n osalta ehdotetaan säädettäväksi erillinen siirtymäsäännös.

Yleisenä huomiona oikeusministeriö toteaa, että jatkovalmistelussa on syytä kiinnittää huomiota esityksen viimeistelyyn. Esitysluonnos ei kaikilta osin noudata HELO-ohjeita, vaan perustelut ovat joissakin kohdin puutteellisia. Lisäksi säätämisyjärjestysperustelut ovat varsin niukat. Tältäkin osin oikeusministeriö viittaa HELO-ohjeisiin sekä Lainkirjoittajan oppaaseen (katso jakso 3.4 Lakiehdotuksen perustuslainmukaisuus perustellaan). Esimerkiksi säätämisyjärjestysperustelujen asetuksenantovaltuutta koskevassa jaksossa ei yksilöidä ehdotettua asetuksenantovaltuutta, eikä avata yksityiskohtaisemmin, millä perusteilla ehdotettu säännös on perustuslainmukainen.

Edelleen esitysluonnoksesta ei kaikilta osin käy ilmi, miltä osin muutokset perustuvat velvoittavaan EU-säätelyyn. Esimerkiksi eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 12 §:ää koskevan ehdotuksen osalta jää osittain epäselväksi, miltä osin ehdotus perustuu velvoittavaan EU-asetukseen tai valmistelussa olevaan EU-asetukseen. Esitystä on syytä täydentää tältä osin.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
 Oikeusministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 25
 00023 Valtioneuvosto

Eteläesplanadi 10
 Helsinki

0295 16001
 +358 295 16001

09 1606 7730
 +358 9 1606 7730

kirjaamo.om@gov.fi
 oikeusministerio.fi

Eräitä säännöskohtaisia huomioita 1. lakiehdotuksesta

78 § Tarkastus ja näytteenotto

Eläinten hyvinvoinnista annetun lain 78 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan valvontaviranomaisella on oikeus tehdä tarkastus, jos on aihetta epäillä, että eläintä pidetään tai kohdellaan eläinten hyvinvointisäädösten vastaisesti. Pykälän 2 momentissa luetellaan tilanteet, joissa valvontaviranomaisella on oikeus tehdä tarkastus ilman epäilyäkin. Pykälän ensimmäinen momentti sisältää myös informatiivisen viittauksen ns. valvonta-asetuksen tiettyihin artikloihin. Pykälän ensimmäinen momentti on esitysluonnoksen mukaan aiheuttanut epäselvyyksiä, koska valvonta-asetuksen tarkoittama virallinen valvonta ei nykytilassa edellytä epäilyä eläinten hyvinvointisäädösten rikkomisesta. Oikeustilan selkeyttämiseksi esitysluonnoksessa ehdotetaan lisättäväksi pykälän 2 momenttiin maininta valvonta-asetuksen tarkoittamista tilanteista (uusi 15 kohta).

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että EU-asetukset ovat sellaisenaan sovellettavia eivätkä yleensä edellytä erillisiä täytäntöönpanotoimia kansallisella tasolla. Asetuksen säännöksiä ei lähtökohtaisesti saa toistaa kansallisessa lainsäädännössä. Edellä mainituista syistä oikeusministeriö esittää harkittavaksi, voisiko voimassa olevaa pykälää selkeyttää siirtämällä valvonta-asetusta koskeva informatiivinen viittaus 1 momentista esimerkiksi uudeksi 3 momentiksi. Tällä tavalla valvonta-asetuksen tarkoittama tarkastusoikeus ei olisi kytköksissä 1 momentissa mainittuihin tarkastuksiin, jotka edellyttävät epäilyä eläinten hyvinvointisäädösten rikkomisesta. Pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa olisi mahdollista avata valvonta-asetuksen sisältöä tarkemmin. Lisäksi ministeriö voi lisätä tietoa eri toimijoiden velvoitteista tiedottamalla lain ja asetuksen sisällöstä sekä niiden soveltamisesta.

Teknisenä huomiona oikeusministeriö viittaa seuraavaan kyseisen pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa olevaan lauseeseen: ”Tarve täsmennykseen koskisi ministeriön näkemyksen mukaan siis erityisesti niitä eläinlajeja, joiden osalta ei tehdä otantatarkastuksia.” Oikeusministeriö toteaa muotoilusta ”ministeriön näkemyksen mukaan”, että hallitusten esityksissä ei yleensä viitata esityksen valmistelusta vastaavan ministeriön näkemyksiin ottaen huomioon, että esittelijä vastaa esityksen lainmukaisuudesta. Vaihtoehtoinen muotoilu voisi olla esimerkiksi ”Tarve täsmennykseen koskee siis erityisesti niitä eläinlajeja, joiden osalta ei tehdä otantatarkastuksia.”

Säännöskohtaiset perustelut sisältävät arvion ns. valvonta-asetuksen vaatimuksista. Oikeusministeriö toteaa, että HELO-ohjeiden mukaan myös Nykytila ja sen arviointi – jaksossa on tehtävä selkoa EU-oikeuden velvoitteiden vaikutuksesta nykytilaan. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota myös siihen, että Muut toteuttamisvaihtoehdot –jakso puuttuu esityksestä kokonaan.

114 § Asetuksenantovaltuus

Eläinten hyvinvointia koskevan lain perittäviin maksuihin (114 §) liittyvää asetuksenantovaltuutta ehdotetaan muutettavaksi. Oikeusministeriö toteaa, että voimassa oleva 114 § on säädetty perustuslakivaliokunnan (PeVL 106/2022 vp) myötävaikutuksella. Nyt ehdotettavat muutokset 114 §:n asetuksenantovaltuuteen lähinnä tarkentavat sitä entisestään. Tästä johtuen kaavailtu asetuksenantovaltuus vaikuttaa oikeusministeriön arvion mukaan sen sisältöiseltä, että lakia tarkentavan sääntelyn antaminen asetuksen tasoisissa säädöksissä on perusteltua ja mahdollista.

Oikeusministeriö kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että asetuksenantovaltuutta koskevat säätämisperustelut ovat varsin väljät. Perusteluissa ei yksilöidä ehdotettua asetuksenantovaltuutta, eikä siihen liittyviä perussäännöksiä. Näin ollen säätämisperusteluissa ei myöskään perustella sitä, miksi juuri nyt ehdotettu asetuksenantovaltuus on perustuslainmukainen. Säätämisperusteluita tulee oikeusministeriön käsityksen mukaan tältä osin täydentää esityksen jatkovalmistelussa.

118 a § Vahingonkorvaus

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi vahingonkorvaussäännös (118 a §). Oikeusministeriö toteaa aluksi, että ehdotetun 118 a §:n 1 momentissa mainitaan tarpeettomasti lain nojalla annetut säännökset ja määräykset (katso Lainkirjoittajan opas, jakso 12.2.9 Viittaus lakiin kattaa myös lain nojalla annetut säännökset). Lisäksi ehdotetun 118 a §:n 2 momentissa käytetään puolestaan epäselvää ilmaisua ”soveltuvin osin”, jota ei tulisi nykyisin enää käyttää (katso Lainkirjoittajan opas, jakso 12.2.3 Vältettävät soveltamisohjeet ”soveltuvin osin” ja ”vastaavasti”).

Ehdotetun pykälän 1 momentin mukaan säännös koskee muun muassa kunnaneläinlääkäriin ”tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten sekä lopetusasetuksen noudattamista”. Säännös kattaisi siis vain eläinten hyvinvoinnista annetun lain ja lopetusasetuksen valvonnassa

tapahtuneet kunnaneläinlääkärin virheet ja laiminlyönnit. Ehdotetun 118 a §:n perusteluiden mukaan säännöksellä olisi kuitenkin nähtävästi tarkoitus kattaa ”eläinten hyvinvoinnin valvontaan” liittyvät vahingot myös eläinten hyvinvointilakia laajemmin (s. 9). Myös yleisperusteluiden (s. 6) mukaan säännös soveltuisi laajasti eläinten hyvinvoinnin valvontatehtäviin.

Eläinten hyvinvoinnista annetun lain 3 ja 4 §:ssä on mainittu lukuisia EU- ja kansallisia säädöksiä, joissa on myös säädetty eläinten hyvinvoinnista ja joihin oletettavasti liittyy myös valvontaa. Ehdotetun 118 a §:n ulkopuolelle jäävät myös esimerkiksi eläinlääkintähuoltolaki (285/2023) ja sen 1 §:n 3 momentissa mainitut säädökset, joissa säädetään eläinten hyvinvoinnin valvonnasta. Todennäköisesti esimerkiksi eläinlääkintähuoltolakiin liittyy samanlaisia korvausvastuun kohdistumista koskevia kysymyksiä ottaen huomioon, että valtio suorittaa myös ensin mainitun lain mukaisista valvontatoimista korvauksen kunnalle. Jos ehdotetun vahingonkorvaussääntelyn soveltamisalaa haluttaisiin perustelulausumien mukaisesti laajentaa, nousisi esiin myös kysymys siitä, tulisiko korvausvastuusta muiden lakien valvonnasta aiheutuneesta vahingosta säätää näissä muissa laeissa.

Säännöskohtaisten perusteluiden mukaan säännös selkeyttäisi vahingonkorvausvastuuta etenkin tilanteessa, jossa kunnan työntekijä tekee eläinten hyvinvoinnin valvontaa valtion toimeksiantotehtävänä (s. 9). Todettakoon, että vahingonkorvauslain 3 luvun 1 §:n 3 momentissa säädetään viranomaisen korvausvastuusta tilanteessa, jossa vahinkoa aiheuttanut toimittaa viranomaisen määräyksestä tiettyä tehtävää. Lainkohdan esitöiden mukaan säännös kattaa myös julkisoikeudellisessa oikeussuhteessa olevat työnsuorittajat (HE 187/1973 vp, s. 16). Ehdotetun 118 a §:n perusteluissa ei tarkemmin kuvata sitä, millaisissa tilanteissa kunnan työntekijä tekee eläinten hyvinvoinnin valvontaa valtion toimeksiantotehtävänä. Kunnaneläinlääkäri ja kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitava viranhaltija kuitenkin valvovat eläinten hyvinvointisäädösten noudattamista kunnan alueella myös suoraan lain 74 §:n nojalla. Epäselväksi jää siis se, minkä tehtävän valtion viranomainen tyypillisesti toimeksiannolla antaa kunnan viranhaltijalle kuten myös se, mitä epäselvyyksiä vastuusuhteisiin tällaisessa tilanteessa liittyy ja miltä osin tällaiset tilanteet jäävät vahingonkorvauslain 3 luvun 1 §:n 3 momentin ulkopuolelle.

Ehdotetun 118 a §:n tarkoituksena on siis nähtävästi se, että vahingonkorvauslain mukainen korvausvelvollinen olisi kunnan sijaan valtio. Ehdotettu säännös kuitenkin kattaa sanamuotonsa mukaan yleisesti viranhaltijan aiheuttaman vahingon eli siis myös viranhaltijan henkilökohtaisen vahingonkorvausvastuun suhteessa vahingonkärsijään. Säännöksen perusteluista ei käy, onko tämä ollut tarkoitus vai onko viranhaltijan omaan korvausvastuuseen edelleen tarkoitus soveltaa vahingonkorvauslain 4 luvun säännöksiä. Jos tarkoituksena ei ole poissulkea viranhaltijan omaa korvausvastuuta, tämän olisi syytä ilmetä säännöksestä.

Ehdotetun 118 a §:n 1 momentin mukaan ”vahingosta vastaa valtio siten kuin vahingonkorvauslaissa (412/1974) julkisyhteisön korvausvastuusta säädetään”. Tarkoituksena on nähtävästi viitata vahingonkorvauslain 3 luvun säännöksiin. ”Julkisyhteisön korvausvastuu” mainitaan kuitenkin vain 3 luvun 2 §:ssä, joka koskee julkisyhteisön korvausvastuuta julkista valtaa käyttäessä aiheutetusta vahingosta. Näin ollen ehdotettu säännös viittaa selkeästi vain julkista valtaa käyttämällä aiheutettuun vahinkoon. Eläinten hyvinvoinnista annetun lain noudattamisen valvominen kuitenkin sisältää epäilemättä laajasti myös sellaista julkisen tehtävän hoitoa, joka ei ole julkisen vallan käyttöä. Koska säännös tulisi sovellettavaksi vain julkista valtaa käyttämällä aiheutettuun vahinkoon, korvausvastuu muuten kuin julkista valtaa käyttämällä aiheutetusta vahingosta määräytyisi edelleen vahingonkorvauslain mukaan. Lisäksi mikään ei nähtävästi estäisi vahingonkärsijää edelleen kohdistamasta korvauskannetta vahingonkorvauslain nojalla myös kuntaan. Ehdotetussa muodossaan säännös siis tuskin selkeyttäisi vastuuvellollisen määräytymistä.

Edellä todetusti ehdotetun 118 a §:n 1 momentin sanamuodon perusteella on epäselvää, onko sen tarkoitus kattaa myös viranhaltijan korvausvastuu suhteessa vahingonkärsijään. Säännöstä on mahdollista tulkita lisäksi myös niin, että se kattaa viranhaltijan korvausvastuun suhteessa sekä vahingonkärsijään että valtioon. Näin ollen ehdotettu 2 momentti olisi tarpeeton, koska valtiolle ei syntyisi lainkaan regressioikeutta. Säännös on tästäkin syytä tarpeen muotoilla tarkemmin niin, että siitä käy paremmin ilmi, kenen vastuuta se koskee ja mikä vaikutus säännöksellä on vahingonkorvauslain mukaan määräytyvään korvausvastuuseen. Ainakin jatkovalmistelussa on syytä tarkentaa sitä, mihin ”soveltuvaan osaan” vahingonkorvauslain säännöksiä 2 momentti viittaa.

Oikeusministeriö katsoo, että säännös ei ehdotetussa muodossaan selkeyttäisi vahingonkorvausvastuuta. Säännökseen sisältyy lukuisia epäselvyyksiä, joita ei ole perusteluissa avattu. Ehdotettu säännös olisi ongelmallinen etenkin arvioitaessa viranhaltijan henkilökohtaista korvausvastuuta. Lisäksi säännös ei ainakaan selvästi koske muuta kuin julkisen vallan käyttöön liittyvää vastuuta. Näin ollen kunta voisi edelleen olla korvausvastuussa muusta kuin julkisen vallan käytöllä aiheutetusta vahingosta vahingonkorvauslain mukaan. Toisaalta säännös ei myöskään poissulje kunnan mahdollista yhteisvastuuta julkista valtaa käyttämällä aiheutetuista vahingoista.

Oikeusministeriö toteaa, että säännökselle esitetyt perustelut ovat hyvin suppeat ja osin ristiriitaiset sen sanamuodon kanssa. Säännöksen perusteluiden puutteellisuuden vuoksi oikeusministeriön ei ole mahdollista ottaa kantaa siihen, miten säännös tulisi mahdollisesti muotoilla. Joka tapauksessa oikeusministeriö katsoo, että säännöstä ei edellä kuvattujen lukuisten epäselvyyksien johdosta tulisi lisätä ehdotetussa muodossaan lakiin.

Esitysluonnoksen 2. lakiehdotuksen voimaantulo

Esitysluonnoksen 2. lakiehdotuksessa säädetään lain voimaantulosta seuraavaa: ”Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Sen 12 §:n 4 momentti tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettävänä ajankohtana. Lain 12 §:n 3 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2028.”

Voimassa olevan eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 12 §:ää (23.3.2023/694) koskevan voimaantulosäännöksen mukaan ”Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2024. Sen 12 §:n 3 momenttia sovelletaan kuitenkin koirien osalta vasta 1 päivästä tammikuuta 2024 ja kissojen osalta vasta 1 päivästä tammikuuta 2027.” Voimassa olevan lain 12 §:n 3 momentti ei siis kaikilta osin ole vielä tullut voimaan. Esitysluonnoksessa esitetään muutoksia sekä säännöksen sisältöön että sen voimaantuloon.

Perustuslain 79 §:n 3 momentin mukaan ”Laista tulee käydä ilmi, milloin se tulee voimaan. Erityisestä syystä laissa voidaan säätää, että sen voimaantuloajankohdasta säädetään asetuksella. Jollei lakia ole julkaistu viimeistään säädettynä voimaantuloajankohdana, se tulee voimaan julkaisemispäivänä.”

Esitysluonnoksen säätämisyjärjestysperusteluissa on asiallisesti tuotu esille, että perustuslain 79 §:n 3 momentissa tarkoitettuna erityisenä syynä säätää lain voimaantulosta asetuksella on perustuslakivaliokunnan käytännössä yleisemminkin pidetty muun muassa sitä, että lainsäädäntö on sidoksissa EU-oikeuteen 2. (Ks. esim. PeVL 36/2010 vp, s. 3/I, PeVL 21/2007 vp, s. 2/II, PeVL 46/2006 vp, s. 4/I ja PeVL 41/2006 vp, s. 4/I.)

Esityksestä käy ilmi, että ehdotettu muutos on sidoksissa EU-säätelyyn. Esitysluonnoksen 12 §:ää koskeissa säännöskohtaisissa perusteluissa todetaan 12 §:n 4 momentin osalta seuraavaa: ”Ehdotetun 4 momentin soveltaminen on sidoksissa koira- ja kissa-asetuksen valmisteluun, joka on osa laajempaa EU:n eläinten hyvinvointilainsäädännön uudistushanketta.” Esitysluonnoksen yleisperusteluissa (s. 3) todetaan, että ”Eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 12 §:n 3 momentin soveltaminen on osin sidoksissa edellä kuvattuun koira- ja kissa-asetuksen valmisteluun. Tästä syystä esityksessä ehdotetaan myös muutettavaksi eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 12 §:ää.”

Säätämisyjärjestysperusteluissa viitataan perustuslakivaliokunnan lausuntoon PeVL 24/2009, josta epäsuorasti käy ilmi, että myös yksittäisen säännöksen voimaantulosta, eli ei pelkästään lain voimaantulosta, on mahdollista säätää valtioneuvoston asetuksella. Oikeusministeriö kehottaa säätämisyjärjestysperusteluissa avaamaan yksityiskohtaisemmin, miksi ehdotettuun 2. lakiehdotukseen liittyvää voimaantulosäännöstä voidaan pitää asianmukaisena valtiosääntöoikeudellisesta näkökulmasta. Tällä hetkellä säätämisyjärjestysperusteluissa ei esimerkiksi avata kyseisen voimaantulosäännöksen sisältöä, eikä sen taustalla olevaa EU-säätelyä. Perustuslakivaliokunnan edellä mainittua lausuntoa avataan hyvin niukasti.

EU-asetusten voimaansaattamiseen liittyen oikeusministeriö toteaa, että asetusten säännöksiä ei lähtökohtaisesti saa toistaa kansallisessa lainsäädännössä (katso Lainkirjoittajan opas, jakso 7.2 Asetuksen täytäntöönpanon erityispiirteitä). Esitysluonnoksesta ei käy ilmi, toistavatko ehdotetut 12 §:n 3 ja 4 momentit mahdollisesti asetuksissa olevia tai tulevia säännöksiä vai jättävätkö asetusten säännökset jäsenvaltiolle harkintavaltaa. Oikeusministeriö kehottaa maa- ja metsätalousministeriötä arvioimaan ehdotettujen säännösten (12 §:n 3 ja 4 mom.) tarvetta ja asianmukaisuutta tältä osin. Vaihtoehtoisesti voidaan lakiin nyt tai esimerkiksi EU-asetuksen voimaan tullessa lisätä informatiivinen viittaus EU-asetukseen.

Edelleen oikeusministeriö kiinnittää huomiota säännösehdotuksen ja säännöskohtaisten perustelujen yhdenmukaisuuteen. Ehdotetun 12 §:n 3 momenttia koskevan voimaantulosäännöksen mukaan ”Lain 12 §:n 3 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2028.” Ehdotetun 12 §:n säännöskohtaisten perustelujen mukaan momentin jakaminen kahteen mahdollistaisi uuden 3 momentin voimaantulon koirien osalta 1.1.2025 ja 4 momentin soveltamisen aloittamisen 1.1.2028. Ehdotettu voimaantulosäännös ja siihen liittyvät perustelut 12 §:n säännöskohtaiset perustelut -kohdassa eivät siis vastaa toisiaan. Ilmeisesti tarkoituksena on säätää siitä, että lain 12 §:n 3 momentti tulisi voimaan 1.1.2028 ja 4 momentti valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettävänä ajankohtana.

Varmuuden vuoksi oikeusministeriö kiinnittää huomiota myös lain voimaantulon ja lain soveltamisen porrastamisen eroihin. Lain soveltamisen porrastaminen tarkoittaa sitä, että aikaisempi säännös kumoutuu lain tullessa voimaan, mutta uutta säännöstä sovellettaisiin vasta 1.1.2028. Oikeusministeriö kehottaa tarkistamaan, onko tarkoituksena nimenomaan porrastaa 12 §:n 3 momentin soveltamista (katso Lainkirjoittajan opas, jakso 20.4.2). Jos 12 §:n 3 momentin soveltamista porrastetaan, voimassa olevan 12 §:n vastaava säännös kumoutuu lain voimaan tullessa.

Teknisenä huomiona oikeusministeriö toteaa, että esityksen voimaantulo-jaksossa tulisi viitata myös ehdotettuihin siirtymäsäännöksiin.

Muita huomioita

Esitysluonnoksen jaksossa 4.2.1 Valtiontaloudelliset vaikutukset todetaan mm. seuraavaa: "Valtion vahingonkorvausvelvollisuutta koskeva säännös ei aiheuttaisi uusia lisäkustannuksia, sillä valtio on aiemman eläinsuojelulain nojalla korvannut kunnaneläinlääkäriin valvontatehtävää hoitaessaan aiheuttamat vahingot."

Oikeusministeriö huomauttaa, että esityksen vaikutuksia tulee verrata nykytilanteeseen. Eläinsuojelulaki kumottiin, kun laki eläinten hyvinvoinnista tuli voimaan 1.1.2024. Taloudellisia vaikutuksia koskevaa tekstiä on syytä tarkentaa tältä osin. Oikeusministeriö pitää kuitenkin asiallisena jakson seuraavassa kappaleessa oleva viittaus kumottuun eläinsuojelulakiin: "Ehdotettu muutos vastaisi kumotun eläinsuojelulain mukaista asiantilaa".

Osastopäällikkö, ylijohtaja

Johanna Suurpää

Lainsäädäntöneuvos

Yrsa Nyman

Liitteet

Jakelu MMM Maa- ja metsätalousministeriö

Tiedoksi MMM EU-valmistelu, Lasse Saarela
Lainsäädäntöjohtaja Susanna Siitonen

VN/9654/2024-OM-3

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: